

“ଏବେ ସ୍ନେହ ଏବଂ ସହଯୋଗର ରୂପରେଖା ସାମ୍ନାକୁ ଆଣ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୁଣ ଏବଂ ଶକ୍ତିର ଉପହାର ଦିଅ”

ଆଜି ପରମାତ୍ମା ପିତା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ପରମାତ୍ମା ସ୍ନେହର ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହି ପରମାତ୍ମା ସ୍ନେହ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ କୋଟି କୋଟି ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଭିତରେ କାହାକୁ କାହାକୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ପରମାତ୍ମା ସ୍ନେହ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ସ୍ନେହ ଅଟେ କାହିଁକି ନା ଏକମାତ୍ର ପରମାତ୍ମା ପିତା ହିଁ ନିରାକାର ଏବଂ ନିରଂହକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମା ଶରୀରଧାରୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥର ବଶୀଭୂତ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ପରମାତ୍ମା ପିତା ହିଁ ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ସ୍ନେହ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ପରମାତ୍ମା ସ୍ନେହ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବିଶେଷ ଆଧାର ଅଟେ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବଦାନ ଅଟେ । ଯଦି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ପରମାତ୍ମା ସ୍ନେହର ଅନୁଭବ କମ୍ ଅଛି ତେବେ ସ୍ନେହ ବିନା ଜୀବନ ଗୁଣା-ସୁଖ ହୋଇଥାଏ, ରମଣିକ ଜୀବନ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । କେବଳ ପରମାତ୍ମା ସ୍ନେହ ହିଁ ଜୀବନରେ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ମଧୁସ୍ୱ ରହିଥାଏ ଏବଂ ସର୍ବଦା ସହଯୋଗୀ ମଧୁସ୍ୱ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁଠି ପରମାତ୍ମା ସ୍ନେହ ରହିଛି ଏବଂ ସଂଗ ରହିଛି ସେଠାରେ ସବୁ କିଛି ବହୁତ ସହଜ ଏବଂ ସରଳ ହୋଇଯାଇଥାଏ, ମେହନତର ଅନୁଭବ ହୋଇନଥାଏ । ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ତ ଅଛି ନା! ଯେଉଁମାନେ ପରମାତ୍ମାତ୍ମକର ପ୍ରିୟ ଆତ୍ମା ସେମାନେ କେବେ ବି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ସାଧନର ଆକର୍ଷଣରେ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । କାହିଁକି ନା ପରମାତ୍ମା ଆକର୍ଷଣ, ପରମାତ୍ମା ସ୍ନେହ ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ ଯାହାକି ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଲବଲୀନ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି । ଯାହାକୁ ଲୋକମାନେ ପରମାତ୍ମାତ୍ମକ ସହିତ ଲୀନ ହୋଇଯିବା ଭାବି ନେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ପରମାତ୍ମାତ୍ମକ ସହିତ କେହି ଲୀନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମା ସ୍ନେହରେ ଲବଲୀନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ବାପଦାଦା ଆଜି ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପରମାତ୍ମାତ୍ମକର ପ୍ରିୟ ପାତ୍ର ତ ସମସ୍ତେ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଲଭଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା - ଲବଲୀନ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହିଥିବା ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ନିଜେ ନିଜକୁ ପରା ଯେ ଲଭଲୀ ତ ସମସ୍ତେ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଲବଲୀନ ଅବସ୍ଥାରେ କେତେ ସମୟ ରହୁଛି? ତେବେ ଲବଲୀନ ପିଲାମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ସେମାନେ ସର୍ବଦା ପରମାତ୍ମା ପିତାତ୍ମକର ଆଦୃଷ୍ଟ ଅନୁସାରେ ସହଜରେ ଚାଲିଥାଆନ୍ତି । କେବଳ ଆଦୃଷ୍ଟ ଅନୁସାରେ ଚାଲନ୍ତି ନାହିଁ ଆହୁରି ନିଜର ଦେହଅଭିମାନକୁ ମଧୁସ୍ୱ ଆହୁତି ଦେଇଥାଆନ୍ତି । କାହିଁକିନା ସ୍ନେହରେ ନିଜକୁ ଆହୁତି ଦେବା କିଛି କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଥମ ଆଦୃଷ୍ଟ ହେଲା ଯୋଗୀ ହୁଅ, ପବିତ୍ର ହୁଅ । ବାବାତ୍ମକର ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ମେହନତ କରିବା ବାବା ଦେଖି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ୨୩ ଜନ୍ମ ପରି ବହୁତ ମେହନତ କରିଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଅଲୌକିକ ଜନ୍ମ ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଅତିନିଦ୍ରିୟ ସୁଖର ମଉଜ କରିବା ସମୟ ଅଟେ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ମଉଜ କରୁଛନ୍ତି, ନା ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ତେବେ ସ୍ନେହରେ ଆଦୃଷ୍ଟକାରୀ ହୋଇ ଚାଲିବାରେ ମେହନତ ଲାଗି ନଥାଏ । ଯଦି ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି ତେବେ ସ୍ନେହର ପରିମାଣ କମ୍ ଅଛି । କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ସ୍ନେହରେ କିଛି ନା କିଛି ଲିକେନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଛିଦ୍ର ଅଛି । ତେବେ ଦୁଇଟି କଥାର ଲିକେନ୍ ହିଁ ମେହନତ କରାଇଥାଏ - ଗୋଟିଏ ହେଲା ପୁରୁଣା ସଂସାରର ଆକର୍ଷଣ ଯେଉଁଥିରେ ସମ୍ବନ୍ଧ, ପଦାର୍ଥ ଆଦି ସବୁ କିଛି ଆସିଯାଉଛି ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଲା ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରର ଆକର୍ଷଣ । ଯେହେତୁ ଏହି ପୁରୁଣା ସଂସାର ଏବଂ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଦେଉଛି ତେଣୁ ପରମାତ୍ମା ସ୍ନେହର ପରିମାଣ କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ଏବେ ଟେକ୍ କର ଯେ ମୁଁ ଏହି ଦୁଇଟି ଲିକେନ୍‌ଠାରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ ତ? ମନେ ପକାଅ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅନାଦି ଏବଂ ଆଦି ସଂସ୍କାର କ’ଣ ଥିଲା ତଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନତିମ ସମୟରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ସଂସ୍କାର କ’ଣ ଅଟେ? ଅନାଦି ସଂସ୍କାର ମଧୁସ୍ୱ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଆଦି ସଂସ୍କାର ଏବଂ ଅନତିମ ସମୟର ସଂସ୍କାର ମଧୁସ୍ୱ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ଏହି ସବୁ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ଗୁଡିକ ମଝି ସମୟର ହିଁ ଅଟେ । ନା ଅନାଦି ଅଟେ, ନା ଆଦି ଅଟେ, ନା ଅନତିମ ସମୟର ସଂସ୍କାର ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ’ଣ ଅଟେ? ଯେକୌଣସି ପିଲାକୁ ପରା ଯେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଉତ୍ତର ଦେବ, ତାହା ହେଲା ବାବାତ୍ମକ ସମାନ ହେବା । ଏହା ଠିକ୍ ଅଟେ ନା! ଯଦି ଠିକ୍ ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ । ଏହି ଲକ୍ଷଣ ପକ୍ତା ଅଟେ ତ? ନା ମଝିରେ ମଝିରେ ଲକ୍ଷଣ ବଦଳିଯାଉଛି?

ତେଣୁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ଏବଂ ଦାଦା ଉଭୟଙ୍କର ସମାନ ସଂସ୍କାର କ’ଣ ଅଟେ? ବାବା ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ପ୍ରତି ଉଦାରଚିତ୍ତ ରହି ଆସିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଏବଂ ସମ୍ମାନ ସ୍ୱରୂପରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ନିଜେ ମଧୁସ୍ୱ ନିଜକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ସହଯୋଗୀ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ତ? ଯଦି କିଏ ସହଯୋଗ ଦେବ ତେବେ ମୁଁ ସହଯୋଗୀ ହେବି, ଏହା ନୁହେଁ, ସ୍ନେହ ଦେଲେ ଯାଇ ସେହନୀ ହେବି, ଏହା ନୁହେଁ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥିଲେ, ସ୍ନେହୀ ହୋଇଥିଲେ ସେହିଭଳି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦା ସ୍ନେହୀ ଏବଂ ସଦା ସହଯୋଗୀ ହୁଅ, ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ

ସମାନ ହେବା । ଯଦି କୌଣସି ପିଲାକୁ ନିଜର ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି ତେବେ ତା'ର କାରଣ କ'ଣ? ବରହମାବାବା ମଧୁସ୍ଥ ନିଜ ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମେହନତ କରିନଥିଲେ । ତେବେ ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ମେହନତର କାରଣ ହେଲା ଲଭଲା ହୋଇଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଲବଲାନ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବାପଦାଦା ତ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଲଭଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ ମନେ କରୁଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର ଜନ୍ମ ଜାତକକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ପୁଣି ବି କ'ଣ କରିବେ? ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ ଅଟ । ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପାଠପଢ଼ା, ଗୋଟିଏ ହିଁ ପାଳନା, ଗୋଟିଏ ବରଦାନ ସବୁବେଳେ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଇଏ ଶେଷ ନମ୍ବରର ଦାନା ଅଟେ ପୁଣି ବି ବାପଦାଦା କୌଣସି ପିଲାର ଅବଗୁଣ ବା ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ସଂକଳପରେ ମଧୁସ୍ଥ ରଖି ନ ଥାଆନ୍ତି । ଗେହ୍ଲା ଅଟେ, ସିକିଲଧା ଅଟେ, ମିଠା ମିଠା ଅଟେ.... ଏହିଭଳି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏବଂ ମନୋବୃତ୍ତିରେ ଦେଖନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ଏହିଭଳି ମନୋବୃତ୍ତି ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମା ମଧୁସ୍ଥ ମହାବୀର ହୋଇଯିବ । ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧୁସ୍ଥ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୃତ୍ତି ଏବଂ ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ଦ୍ଵାରା କାହାକୁ ବି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ । ଯେବେକି ତୁମେମାନେ ଚାଲେଞ୍ଜର କରିଛ ଯେ ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧୁସ୍ଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦେଖାଇବୁ ତେବେ କ'ଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ନାହିଁ! ଯଦି ପ୍ରକୃତିଜିତ ମଧୁସ୍ଥ ହୋଇପାରୁଛ ତେବେ କ'ଣ ଆତ୍ମା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା ଦ୍ଵାରା କଲ୍ୟାଣର କାମନା ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏବେ ତ ନୂଆ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ନା, ତେଣୁ ନୂଆ ବର୍ଷରେ ସମସ୍ତ ବେହଦର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ଭିତରେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ନିଜର ଶୁଭଭାବନା ଦ୍ଵାରା ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ସହଯୋଗୀ ହୁଅ, ଚାହେଁ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥାଉ ପଛକେ, କାହିଁକି ନା ଜାଣିଛ ଯେ ଏହାର ସଂସ୍କାରରେ ଏହି ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ନିଜର ସ୍ନେହ ଏବଂ ସହଯୋଗର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସହଯୋଗୀ ହୁଅ । ପରସ୍ପର ସହିତ ସହଯୋଗର ହାତ ମିଳାଅ । ତେବେ ଏହିଭଳି ସହଯୋଗର ହାତ ମିଳାଇବାର ଦୃଶ୍ୟ ଏଭଳି ହୋଇଯିବ ଯେପରି ସ୍ନେହର ସହିତ ବା ସହଯୋଗର ଭାବନାର ସହିତ ହାତରେ ହାତ ମିଶାଇ ମାଳା ତିଆରି କରନ୍ତି । ତେଣୁ କାହାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ନାହିଁ । ସ୍ନେହଭରା ସହଯୋଗ ଦିଅ । କାହାଠାରୁ ନିଆରା ହୁଅ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆଡେଇ ହୁଅ ନାହିଁ, ବରଂ ସାହାରା ହୁଅ କାହିଁକି ନା ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ଵାକାରକୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ମାଳା ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦାନା ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦାନାର ସାଥୀ ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ଯାଇ ମାଳାର ଚିତ୍ର ତିଆରି ହୋଇପାରିଛି ।

ତେବେ ସମସ୍ତେ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ନୂତନ ବର୍ଷରେ ଆମକୁ କ'ଣ କରିବାର ଅଛି? ସନ୍ଦେଶ ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ତ ବହୁତ କରିଲିଣି, କରୁଛ ମଧୁସ୍ଥ ଏବଂ କରି ଚାଲିଥିବ । ଏବେ ସନ୍ଦେଶବାହକ ମାନଙ୍କର ସହଯୋଗର ଏବଂ ସ୍ନେହର ରୂପରେଖା ବିଶ୍ଵ ସମୁଖକୁ ଆଣ । ମହାଦାନୀ ହୁଅ, ନିଜର ଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକର ସହଯୋଗୀ ହୁଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ଥ ସହଯୋଗୀ କର । ଏହିଭଳି ନିଜର ଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକର, ଏମିତି ତ ସବୁ ଗୁଣ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ, ପୁଣି ବି ଯେଉଁ ଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଭିତରେ ଧାରଣ କରିଛ, ସେହି ଗୁଣର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦୂର କର । ଏହିଭଳି କରିପାରିବ? କରିପାରିବ ନା ମୁଖକିଲ୍ ଅଟେ? ଟୀଚରମାନେ କୁହ, କରିପାରିବ ତ? କରିପାରିବ ନା କରିବାକୁ ପଡିବ? କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । କେହି ଯେପରି ଦୁର୍ବଳ ନ ରୁହନ୍ତୁ କାହିଁକି ନା କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି ଅଟ ନା! ଚାହେଁ ଶେଷ ଦାନା ବି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି ଅଟେ ନା! ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାଧି ହେଉଛି ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ । ତେଣୁ ସର୍ବଶକ୍ତିବାନର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ? ଶକ୍ତିର ଲେଣ-ଦେଣ କରିବା । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳିଥିବା ଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକୁ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଦେବା ନେବା କର । ଏହିଭଳି ସହଯୋଗର ଉପହାର ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଦିଅ । ନୂଆବର୍ଷରେ ପରସ୍ପରକୁ ଉପହାର ଦେଇଥାଆନ୍ତି ନା! ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷ ପରସ୍ପରକୁ ଗୁଣର ଉପହାର ଦିଅ । ଯଦି କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା ରଖିବ ତେବେ ଯେପରି ଭାଷଣ କରି ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଛ ନା ସେହିପରି ନିଜର କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା ଦ୍ଵାରା, କଲ୍ୟାଣର ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା, କଲ୍ୟାଣର ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ଦ୍ଵାରା ଏହିସବୁ ଗୁଣର ଉପହାର ଦିଅ, ଶକ୍ତିର ଉପହାର ଦିଅ । ଦୁର୍ବଳକୁ ସହଯୋଗ କରିବା, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଯଥା ସମୟରେ ଉପହାର ଦେବା । ତଳେ ପଡିଥିବା ଲୋକକୁ ଆଉ ତଳକୁ ପକାଅ ନାହିଁ । ଉପରକୁ ଚଢ଼ାଅ । ଇଏ ଏହିଭଳି, ଇଏ ଏହିଭଳି..... ନା । ଇଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ନେହର ପାତ୍ର ଅଟେ । କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି ଅଟେ, ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ବିଦ୍ୟା ହେବାବାଲା ଆତ୍ମା ଅଟେ, ଏହିଭଳି ଦୃଷ୍ଟି ରଖ । ଏବେ ନିଜର ବୃତ୍ତି, ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । କିଛି ନା କିଛି ନବୀନତା କରିବା ଦରକାର ନା! ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧୁସ୍ଥ ଦେଖ ନାହିଁ, ଉପଟଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଦିଅ, ସହଯୋଗ ଦିଅ । ଯଦି ଏହିଭଳି ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଂଗଠନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ତେବେ ବାପଦାଦା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ତାଳି ବଜାଇବେ । ତୁମେମାନେ ମଧୁସ୍ଥ ବାରମ୍ବାର ତାଳି ବଜାଉଛ ନା, ସେହିପରି ବାପଦାଦା ମଧୁସ୍ଥ ଅଭିନନ୍ଦନ, ବଧାଇ ଏବଂ ଶୁଭେଚ୍ଛାର ତାଳି ବଜାଇବେ । ତୁମେମାନେ ମଧୁସ୍ଥ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ତାଳି ମାରିବ ନା! ଏବେ ତାଳି ବଜାଇ ଦେଲ ଭଲ କରିଲ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵ ସମୁଖରେ ତାଳି ବାଜିବା ଦରକାର । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ ଏହି ଶବ୍ଦ ବାହାରିବା ଦରକାର, ଆମର ଇଷ୍ଟ ଦେବ, ଇଷ୍ଟଦେବୀ ଆସିଗଲେ । ଆମର ପୂଜ୍ୟ ଆସିଗଲେ, ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟ ତ ପକ୍କା ଅଟେ ନା! କ'ଣ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟ ପକ୍କା ଅଟେ ତ, କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ? ନା ଦେଖିବା, ପ୍ଳାନ୍ କରିବା! କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ପ୍ଳାନ୍ କ'ଣ କରିବୁ, କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ଅପେକ୍ଷା କରିରହିଛନ୍ତି, ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ଅପେକ୍ଷାକୁ ସମାପ୍ତ କର । ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ ହେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କର । ଦେଖ ପ୍ରକୃତି ମଧୁସ୍ଥ ଏବେ

କେତେ ରାଗିଗଲାଣି, ତେଣୁ ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ କରିଦିଅ । ତୁମେମାନେ ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଯିବ ତେବେ ବିଗ୍ରେରେ ଶାନ୍ତି ଆସେ ଆସେ ହୋଇଯିବ । ଆରହ୍ନା!

ଆଜିକାଲି ସାରା ବିଗ୍ରେରେ ବିଶେଷ କରି ଦୁଇଟି କଥା ଚାଲିଛି - ଗୋଟିଏ ହେଲା ବ୍ୟାୟାମ ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଭୋଜନ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହି ଦୁଇଟି କଥା କ'ଣ କରୁଛ? ତୁମମାନଙ୍କର ବ୍ୟାୟାମ କ'ଣ? ଶାରୀରିକ ବ୍ୟାୟାମ ତ ସମସ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ମନର ବାୟାମ କର । ଏବେ ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଫରିସ୍ତା ଏବଂ ଫରିସ୍ତାରୁ ଦେବତା । ଏହିଭଳି ମାନସିକ ଡରିଲର ଅଭ୍ୟାସ ସର୍ବଦା କରୁଥାଅ, ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ଭୋଜନ ହେଲା ମନର ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳପ । ଯଦି ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳପ, ନକାରାତ୍ମକ ସଂକଳପ ଚାଲୁଛି, ତେବେ ଏହା ମନର ଅଶୁଦ୍ଧ ଭୋଜନ ଅଟେ । ତେଣୁ ମନ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳପ ଚାଲୁଥାଉ । ଏହି ଦୁଇଟି ଯାକ କରିବା ଜଣା ଅଛି ତ! ଯେତେ ସମୟ ଲଭୁଛି ସେତେ ସମୟ ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳପର ସ୍ଫୁରଣ ହୋଇଯାଅ । ଆରହ୍ନା!

ଚାରିଆଡ଼ର ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେହର ଅଧିକାରୀ ବିଶେଷ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପରସ୍ପରର ସହଯୋଗୀ ହେଉଥିବା ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେହୀ ଏବଂ ସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବିଦକ୍ଷୀ ଅଟୁ ଏବଂ ବିଦକ୍ଷର ପତାକା ସାରା ବିଗ୍ରେରେ ଉଡ଼ାଇବାକୁ ହେବ, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ବାସ୍ତବ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଥିବା ବିଦକ୍ଷୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଏହି ପୁରୁଣା ସଂସାର ଏବଂ ସଂସ୍କାରର ଆକର୍ଷଣ ଠାରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ରହୁଥିବା ପିତାଙ୍କ ସମାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲୀରାମ ବାବାଙ୍କର ଦିଲ୍ଲୀ ସହିତ ସନ୍ଦେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କୃତ ।

ଦାଦିନୀଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- ବହୁତ ଭଲ ପାର୍ଟ କରୁଛ । ତୁମକୁ ଦେଖି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫରିସ୍ତା ଜୀବନ ମନେ ପଡ଼ୁଛି । ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ।

ଗୁଜୁରାଟର ମୁଖ୍ୟ ୧୩ ଜଣ ଭଉଣୀଙ୍କୁ:- ଭଲ ଭଲ ମହାବୀର ଅଟନ୍ତି । ମହାବୀର ମାନଙ୍କର କାମ ହେଲା ନିଜେ ବିଦକ୍ଷୀ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଦକ୍ଷୀ କରିବା । ତେବେ ସମସ୍ତେ ଭଲ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ସେବା ହୋଇଚାଲିଥିବ । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଗୁଜୁରାଟରେ ବହୁତ ଭଲ ପ୍ରସାର କରୁଛ, ଆଗକୁ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପ୍ରସାର କରିଚାଲିବ । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସବୁ ପିଲା ଆଗର ଦୀପ ଭଳି ଲାଗୁଛନ୍ତି । ଭଲ ଅଟ । ତୁମର ସଂଗଠନ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶେଷତା ରହିଛି । ଆରହ୍ନା! ଖୁସିରେ ଅଛ ଏବଂ ଖୁସି ବାଣ୍ଟୁଛ । (ସରଳା ଦିଦି ପଚାରୁଛନ୍ତି) ଦାଦୀ ମାଲା ଭିତରେ କାହାକୁ ରଖିଛନ୍ତି) ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ? ମୁଁ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଥିବି ନା, ଏହିଭଳି ଭାବୁଛ ତ? ଥୋଡ଼ା ବହୁତ ପରସ୍ପରକୁ ସହଯୋଗ ଦେଇ ଆଉ ଯାହା ବି କମୀ ରହିଥିବ ତାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦିଅ । ସମସ୍ତେ ବାପ ସମାନ ହେବାବାଲା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । (ନବୀନତା କ'ଣ କରିବୁ) ଶୁଣାଇଲୁ ନା - ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସେଣ୍ଟର କମ୍ ସେ କମ୍ ଜଣେ ଜଣେ ଇଂରାଜି କ୍ଵାଲିଟି ଆତ୍ମା ବାହାର କର । ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ଦେଇ ଆସିବ । ୨୧ ଜଣ ଇଂରାଜିଙ୍କୁ ନେଇ କରି ଆସ । ଏହିଭଳି ଆରମ୍ଭ କର । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସ । ସମସ୍ତେ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଇଂରାଜି ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆତ୍ମାର ଯୋଗ୍ୟତା ତ ଜାଣିଛ ନା! ସେମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ହିଁ କରିବ, ନିଜର ତ କରିବ ନାହିଁ ନା । ଆରହ୍ନା! ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ଗୁଜୁରାଟର ହିଁ ସେବା ତେଣୁ ଗୁଜୁରାଟବାଲା ହିଁ ମିଳନ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି :- ଯେଉଁମାନେ ବି ଗୁଜୁରାଟବାଲା ଅଛ, ଚାହେଁ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସି ଥାଅ, ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥାଅ ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଅ । ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ବହୁତ ଭଲ କଥା । ଭଲ ସୁଯୋଗ ନେଇଛ । ଗୁଜୁରାଟକୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି, ସିନ୍ଧୀରେ କହିଥାଆନ୍ତି “ଯୋ ରୁଲ୍ ପର ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦିଲ୍ ପର” । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ନିକଟରୁ ନିକଟ ହେଲା ଗୁଜୁରାଟ । ଯିଏ ଅତି ନିକଟରେ ଥାଏ ତା'କୁ କହିଥାଆନ୍ତି “ଗତପନ୍ଦ ପର” ଅର୍ଥାତ୍ ବେଲକୁଳ ନିକଟତମ ଅଟେ, ତାକିବା ମାତ୍ରକେ ପହଞ୍ଚିଯାଉଥିବ । ତେବେ ଗୁଜୁରାଟ ବାଲା ଏହିଭଳି ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟନ୍ତି ନା - ଯେବେ ବି ତକାୟି ଆସିଯାଉଥିବ, ଠିକ୍ ଅଛି ନା? ପରିବାରକୁ ଦେଖିବ ନାହିଁ ସେମାନେ କ'ଣ କରିବେ ପୁଣି ବି ଆସିଯିବ? ତେବେ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟ । ଭଲ କଥା, ଗୁଜୁରାଟ ସାକାର ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କର ପ୍ରେରଣାରେ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଛି । ଗୁଜୁରାଟ ଗୁଜୁରାଟକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଇନଥିଲା, ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ହିଁ ଗୁଜୁରାଟରେ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଗୁଜୁରାଟ ଉପରେ ବିଶେଷ କରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଛି । ଏହାଛଡ଼ା ଗୁଜୁରାଟ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିଛି, ଭଲ ଭଲ ସେଣ୍ଟର ସବୁ ଖୋଲିଛନ୍ତି । କେତେ ସେଣ୍ଟର ଅଛି? (୩୦୦ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର, ଉପସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଅଛି ଏବଂ ତିନି ହଜାର ଗୀତା ପାଠଶାଳା ଅଛି) ଆରହ୍ନା, ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସେଣ୍ଟର କେଉଁଠାରେ ଅଛି? (ମୁମ୍ବାଇ-ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର) ଆରହ୍ନା - ମହାରାଷ୍ଟ୍ରବାଲା ଆସିଛନ୍ତି? (ଆଜି ଆସି ନାହାନ୍ତି) ଗୁଜୁରାଟବାଲା ସେବା ତ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି, ଗୁଜୁରାଟର ବିସ୍ତାର ମଧ୍ୟ ଭଲ ଅଛି । ଏବେ କ'ଣ କରିବ? ବିସ୍ତାର ତ ହୋଇଯାଇଛି, ଭଲ ବିସ୍ତାର ମଧ୍ୟ କରିଛ, ଏବେ ଗୁଜୁରାଟ ବାଲା ନମ୍ବର ଇଂରାଜି ଇଂରାଜି ଆତ୍ମା ବାହାର କରନ୍ତୁ । ଅତି କମ୍ରେ ଯେଉଁମାନେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ସବୁ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଣା ଇଂରାଜି ସବୁ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ନୂଆ ଇଂରାଜି ବାହାର କର । ଆରହ୍ନା ଠିକ୍ ଅଛି ଜଣେ ଜଣେ ତ ବାହାର କର, କାହିଁକି ନା ମାଲାର ଦାନା ସେହିମାନେ ହିଁ ହେବେ ଯେଉଁମାନେ ଇଂରାଜି କ୍ଵାଲିଟି ହୋଇଥିବେ । ତେଣୁ ମାଲା ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା । ୧୭୧୦୮ ର ମାଲା

ମଧୁସ୍ତ ରହିଛି । ଏବେ ଯଦି ବାପଦାଦା କହିବେ ୧୦୮ର ମାଳା ତିଆରି ହୋଇପାରିବ? (ଦାଦୀଜୀ କହିଲେ ହୋଇପାରିବ) ପରସ୍ପତ୍ତ ଅଛି ତ? ୧୦୮ର ମାଳା ପରସ୍ପତ୍ତ ହୋଇଗଲାଣି? (ହଁ ବାବା ପରସ୍ପତ୍ତ ଅଛି) ଆଉଁଛା ନାମ ଲେଖି ଦେଖାଇବ । ଯଦି ପରସ୍ପତ୍ତ ହୋଇଗଲାଣି ତେବେ ବହୁତ ଭଲ କଥା, ସେଥିପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ । ଆଉଁଛା ୧୬ ହଜାରର ମାଳା, ଅଧା ପରମ୍ପରା ହୋଇଛି? (ଅଧାଠାରୁ ମଧୁସ୍ତ ଅଧିକ ହୋଇଯାଇଛି) । ଭଲ କଥା ନା । ଦେଖ ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ତିଆରି ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ତୁମର ଦାଦି ତାକୁ ଦେଖି ନେଇଛନ୍ତି । ଭଲ କଥା । ଏବେ ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ପଚାରିବେ ଯେ ମାଳରେ ମୋ'ର ନାମ ଅଛି ତ? ଭଲ କଥା । ଏହିଭଳି ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭ ଆଶା ମାଳାକୁ ପରସ୍ପତ୍ତ କରିଦେଇଥାଏ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ଶୁଣିଲ ନା ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କରିବ ଯେ ମୁଁ ସେହି ମାଳାରେ ରହିବା ପାଇଁ ସଦା ପରସ୍ପତ୍ତ ଅଟେ ତ? ଆଉଁଛା ! ଆଉ କ'ଣ କରିବାର ଅଛି?

ହାର୍ଟ ପେସେଣ୍ଟମାନଙ୍କର କ୍ଷୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ମଧୁସ୍ତ ଆସିଛି:- ବହୁତ ଭଲ । ଏହା ମଧୁସ୍ତ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରିବାର ବହୁତ ଭଲ ସାଧନ ଅଟେ, କାହିଁକି ନା ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରମାଣ ଦେଖୁଛନ୍ତି ନା! ଏହା ଛଡ଼ା ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ କେବଳ ମେଡିଟେସନ୍ ଦ୍ୱାରା ହାର୍ଟ ରୋଗ ଭଲ ହେବା ସମ୍ଭବତ୍ତ୍ୱ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ଏବେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଏହାର ବୃଦ୍ଧି କରିବା । ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି, ପିଲାମାନେ ମଧୁସ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସଫଳତା ମଧୁସ୍ତ ମିଳୁଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ଆହୁରି ମିଳିବ । ବାକି ବାପଦାଦା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅଫିସିୟଲ୍ ଭାବରେ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ମଧୁସ୍ତ ସମାଚାର ପହଞ୍ଚୁଛି ଏବଂ ଏହି ସମାଚାର ଆଗକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ବ୍ୟାପିଯିବ । ତେଣୁ ମେଡିଟେସନ୍ ମହତ୍ତ୍ୱ ବଢ଼ି ଚାଲିବ, ବାକି ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଏହି ବିଧି ପସନ୍ଦ ଅଟେ । ଆଉଁଛା!

ବରଦାନ:- ମନର ମୌନ ଦ୍ୱାରା ସେବାର ନୂଆ ନୂଆ ଉଦ୍ଭାବନ ବାହାର କରୁଥିବା ସିଦ୍ଧି ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା ହୁଅ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଯେପରି ମୌନବରତ ରଖିଥିଲ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଫରି ରହୁଥିଲ ଏବଂ ସମସ୍ତ ବଞ୍ଚିଯାଉଥିଲା, ସେହିଭଳି ଏବେ ମନର ମୌନ ରଖି ଯାହାଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ ଆସିବ ହିଁ ନାହିଁ । ମୁଖର ମଉନ ବରତ ରଖିଲେ ଯେପରି ମୁଖରୁ ଶବ୍ଦ ବାହାରେ ନାହିଁ ସେହିପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ ମଧୁସ୍ତ ଉତ୍ପନ୍ନ ନ ହେଉ, ତେବେ କୁହାଯିବ ମନର ମଉନ, ତାହା ହେଲେ ସମସ୍ତ ମଧୁସ୍ତ ବଞ୍ଚିଯିବ । ଏହିଭଳି ମନର ମଉନ ଦ୍ୱାରା ସେବାର ଏଭଳି ନୂଆ ନୂଆ ଉଦ୍ଭାବନ ବାହାରିବ ଯାହାକି ସାଧନା କମ୍ ଏବଂ ସିଦ୍ଧି ଅଧିକ ମିଳିବ । ଯେପରି ବିଜ୍ଞାନର ସାଧନା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବିଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇ ଦେଉଛି ସେହିପରି ଏହି ଶାନ୍ତିର ସାଧନା ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବିଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ସର୍ବଦା ସମର୍ପିତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ ମଧୁସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥାଏ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଲଗାବା:- ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହୁଅ । ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟକ୍ତି, ବସ୍ତୁ ତଥା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବୈଭବର ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିଲେ ମଧୁସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଭାବ ଏବଂ ଅନାସକ୍ତ ଭାବକୁ ଧାରଣ କର । ଏହିସବୁ ବୈଭବ ଏବଂ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ଅନାସକ୍ତ ଆତ୍ମା ନିକଟରେ ଦାସୀ ରୂପରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଆସକ୍ତ ଭାବବାଲା ଆତ୍ମା ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଭଳି ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଆନ୍ତି ।